

közel ..., túl...

— Milyen az én, azt kérdezed?

Mint a hegy.

Süti a Nap.
Fújja a szél.
Veri az eső.
Töri a fagy.

Lassan kopik.

Körötte a völgyek feltöltődnek.

A magas kisebbedik,
a mély magasodik.

Ez a titkos bejárat.

-- Hová?

— Oda. (s közben az Égre mutat)

-- És mitől titkos?

— Mert észre sem veszed.
Pedig ott tornyosulsz.

Magad előtt.

* * *

-- „van szíve” – mondta.

s vajon mire gondolt?

a holdfényre? vagy
a kert sarkában álló
fehér liliomokra?

Dukay Barnabás